

Sayın Murat Yetkin,

Günlerdir, haftalardır, aylardır gazeteleri takip ediyorum. Ancak şu günlerde pasif okurluktan aktif okurluğa geçmek gerekliliğini güçlü bir şekilde hissediyorum. Zira yaşananlar, yazılanlar insanın köşesinde oturmasının değil, elinden ne geliyorsa bir parça olsun birşey yapması gerektiğini gösteriyor bana.

Ben 25 yaşımıdayım. Pek çok köşe yazarının yana yakıla “öcünün alındığını” düşündükleri askeri darbeleri yaşamadım. Okuduklarım, dinlediklerimden ibaret o günler, yaşananlar hakkındaki bilgim. Ama biliyorum ki pek çok insan ait buldukları siyasal kampın, dünya görüşlerinin, mesleklerinin, hatta akıl almaz kötü tesadüflerin neden olduğu gözaltılara, tutuklamalara maruz kalmış. Kimisi hiç çıkamamış o çukurdan, kimisi aylar yıllar sonra “Bir yanlışlık olmuş” larla ya da “Kurunun yanında yaş da yanar”larla bıraktıkları yerden devam edebilmelerinin tüm güçlüğüne rağmen hayatlarına geri gönderilmişler. O zaman gücü elinde tutanlar, kendilerinden olmayı mahkum etmiş, kendilerini desteklemeyenlere eziyet etmiş. Çok acılar yaşanmış, çok hayatlar kararmış. Hep “-miş’li” geçmiş zamanla ifade edebildiğim o yaşananların benzer esaslarla şimdiki zamanda yaşandığına tanıklık etmek beni çok tedirgin ediyor.

Pek çok gazeteci, köşe yazarı darbeci zihniyetin “nihayet” cezasını çekmeye başladığını yazıyor. Ben ise pek çok insanın darbeci zihniyet tabirinden ne anladıklarını, o iki kelimenin arasına neler sıkıştırdıklarını anlamakta güçlük çekiyorum. 12 Mart, 12 Eylül darbelerini yapanlar, tehlikeli beyinleri, şüphelileri ya da potansiyel suçluları yığınlarla akın akın tutuklamadı mı? Sivil toplum örgütlerine, siyasi oluşumlara, derneklere bellerini bir daha doğrultamayacakları şekilde ağır “darbeler” vurmadılar mı? Kurumları karalamadılar mı? Gencecik insanları ipe götürürken bile bir önceki darbenin ipe götürdüklerinin bedeli, rövanşini alınıyor lafları ortalarda konuşulmadı mı?

Bugünün Türkiye’inde yaşananlar sizce de öncekilerle biraz olsun benzerlik göstermiyor mu? Darbeci zihniyet orduları yöneten komutanların, elinde silahla nöbet tutan askerlerin tekelinde değil belli ki ülkemizde. Gücü, iktidari elinde tutan ‘öteki’ diye bellediğinin canını acıtmaktan, onurunu kırmaktan, bütün bunların sonunda onları da ‘yola getirmeyi’ beklemekten geri durmuyor. Ne yazık ki darbeler ancak yapıldığı zaman suç işlenmiş oluyor ama o aşamada da darbeciler yargılanamayacak kadar güçlü ve kendini yargılayabilecek bütün mekanizmaların dizginlerini çoktan elinde toplamış oluyor. Sonra da geriye dönüp “Biz tutmasaydık eğer siz devrim yapacaktınız” diye suçlamıştı geçmişte; şimdi de “Biz tutmasak, yakalamasak, basmasak, yayınlamasak siz darbe yapacaktınız” denmiyor mu?

Ben komplo teorilerine hiç bir zaman inanmadım, çığırkanlığını yapmadım. Öyle bir zihin egzersizi yaptığım işe; girdiğim akademik yola taban tabana zıt düşecektir. Ben Ekonomi doktora öğrencisiyim. Yaptığım, yazdığım, okuduğum herşey nedensellik, matematiksel gerekçelendirme, teoremler, doğrunun doğru yanlıştın yanlış olduğu bilimsel gerçeklere dayanıyor. Böyle bir hayatı bilinçli bir tercihle seçmişken de vatandaşlığını taşıdığım ülkede birçok gerçeğin, nedenselliğin yok sayılması, yanlıştın doğruya doğruyan yanlışa bu kadar karışmış olmasını kabullenemiyorum.

Ülkenin gündemi üç gün içinde hızla değişiyor, bunu artık sorgulamıyorum bile. Ama ülkenin o kaygan zeminli gündeminden hızla düşen olayların birçoğu, yüzlerce insanın hayatını temelinden sarsan, düzenini altüst eden “gerçekler” oluyor. Köşesinde durup köşesini yazan ya da köşesinde durup gazetesini okuyan insan için bir kaç satır haberden ibaret olan gazete manşetlerinden çok daha gerçek acılar, sıkıntılar yaşanıyor pek çok ailede. Ateş düştüğü yeri yakıyormuş gerçektken; insan eli kolu bağlanınca ya da sistemin işlememesi canını acıtınca

isyan etmeye başlıyormuş.

Gündeme dört ay önce gelen ve de dört gün içinde yerini Arinç’a suikast girişimi, kozmik oda araması, sonrasında da Balyoz darbe planına tevazu içinde terk eden “Kurban Vurgunu” haberini hatırlayan bile var mıdır acaba? Hani şu Mehmetçik Vakfı’nın, Lösev’in, Deniz Feneri’yle beraber “Halkın dini duygularını sömürdüğü, kesilmek üzere bağışlanan kurbanları kesmediğı” yani en ucuzundan halkı kandırdığı, dolandırdığı Kurban Vurgunu... Olayın “Adalet’e intikal edişinin üzerinden tam dört ay geçti. Ortada ne bir iddianame var, ne tutukluların tutukluluğa itiraz dilekçelerine verilen cevap. Ama benim Babam, hayatta tanıdığım en zeki, en dürüst, yaptığı her işin en ince detayının üzerine titreyen emekli asker (Kıdemli Kurmay Albay) olan Babam vakıf yetkilisi sıfatıyla dört aydır tutuklu. Suçlama ihaleye fesat karıştırmak. Üstelik Mehmetcik Vakfı kamu ihale kanununa tabii değilken, çalışanları TCK’nin 235. maddesi olan Ihaleye Fesat Karıştırma suçundan aylardır tutuklu alıkonuluyor. Görüştüğümüz, belgeleri ve ifadeleri inceleyen Ankara’nın en iyi ceza avukatları dönüp “Nasil tutuklarlar Eşinizi/Babanızı?” diye bize sormuşken, arkasına “Oluyor böyle şeyler, ama ilk duruşmada serbest bırakılır” demişken, bir de bu davaya bakan savcının adını duyunca “Savcınız iddianameyi geç hazırlar, siz kendinizi 4-5 aya hazırlayın” deyince insanın hani Türkiye hukuk devletiydi, hani adalet yerini bulurdu diye isyan etmekten başka ne geliyor ki elinden? TUIK’in son istatistiklerine göre 59 bin 759 hükümlü, 56 bin 581 tutuklunun bulunduğu bir ülkede hangi hukuk, hangi sistem, hangi düzen çözecek sorunları...

Benim canımı acıtan, isyanımı ateşleyen olayın benzerleri onlarca, yüzlerce ailenin tek ve biricik gündemi eminim ki. Kaba hatlarıyla paylaştığım “Kurban Vurgunu” davasının Mehmetcik Vakfı’na yapılan ciddi boyutlardaki kurban bağışlarını önümüzdeki yıllarda hatırı sayılır oranda düşüreceğinden şüphesiz yok. Tabi ki er ya da geç vakıf da çalışanları da aklanacak (umarım). Ama insanların akıllarında kalan, dillerinde dolaşan “Mehmetçik Vakfı da bunu yapıyorsa kime güvenelim artık!” cümlelerini ortadan kaldırmaya üç beş beraat kararı yetmeyecek belli ki. Bundan en çok zarar görenin vakfın varoluş amacı olan şehit ve gazi ailelerinin olacağını belirtmeme gerek yok sanırım. Maddi destekleri olan vakfın kaynakları kurutulunca onların isyanının muhatabı kim olacak? Gerçekten yapılmak istenen sizce de belli değil mi? Yansıtılmak istenen ile gerçekten olanlar arasındaki tutarsızlıklara bir örnek teşkil etmesi için ne yazık ki bu kadar içinde olduğum bir davayı sizinle paylaşmak istedim.

Sayın Murat Bey, tecrübelerinize, mesleki deneyiminize duyduğum derin saygının yanında olayları kabullenemeyen bir genç, vatandaşlığını taşıdığı ülkeye aidiyet duygusu yaralanan bir Türk vatandaşı ve en çok da Babasına yapılan haksızlığı kabullenemeyen ama elinden hiç birşey gelmeyen bir kız evlat olarak yazdıklarımı umarım dikkate alırsınız.

Saygılarımla,
Deniz Ay